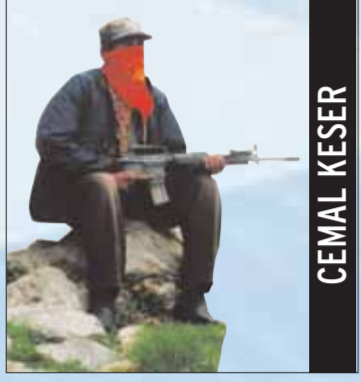
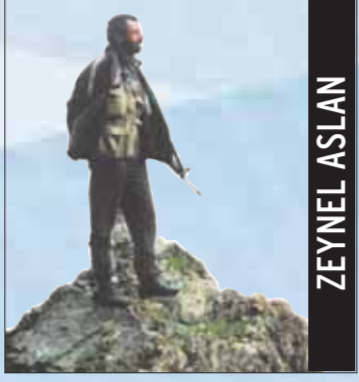

TOKAT-ZİLE ŞEHİTLERİ

CEMAL KESER

ZEYNEL ASLAN

KENAN KÖSEDENİŞ

EROL BAŞTUĞ

Tokat'ın Zile İlçesine bağlı Yaylayolu-Kervansaray Köyleri civarında devletin kolluk güçleriyle Maoist Komünist Partisi (MKP)-Halk Kurtuluş Ordusu (HKO) gerillaları arasında çıkan çatışmada Zeynel Aslan, Cemal Keser, Kenan Kösedeniş ve Erol Baştuğ adlı gerillalar 11 Ekim 2003'te ölümsüzleşti.

ZEYNEL ASLAN: Komünizm davasının yılmaz savaşçısı, dağların kartalı, gerillanın Palası İsmail Aslan, mücadelede çocukluk yıllarından başlar. Çocuk yaşta gerillalarla birlikte olur. Aktif bir milis olarak yaptığı kimi görevlerle kavgada yerini alır. Maoist Parti sempatizanı olarak çeşitli faaliyetlerde yer alır. 1985'te gerillaya katılır. Komünist önder Baba Erdoğan önderliğinde gerçekleştirilen Kandıra Alay Baskını eyleminin askeri istihbaratını sağlar. Aynı yıl tutsak düşü. Zeynel Aslan, Baba Erdoğan'la birlikte 1989 yazına kadar cezaevinde kaldı. 1989'da tahliye olunca tekrar askeri birliğine teslim edilen Zeynel Aslan, 3 gün sonra firar ederek gerillaya katıldı. Dışarıya çıktıktan sonra hiçbir tereddütte bulunmayan Pala, savaşın ön mevzilerinde yer alır. Dersim, Amed ve Karadeniz bölgelerinde uzunca yıllar savaşçı ve partili komutan olarak faaliyet yürüttü. Düşmana yönelik gerilla saldırılarında en önde yerini alarak düşmana unutamayacağı bozgunlar yaşattı. Ondanır ki düşman tarafından yıllarca imha edilmek istenen ve bunun için özel operasyonlar düzenlenen korkulu bir rüyaydı. 1996'da gerçekleştirilen Parti Kongre Hazırlık Konferansı'nda Merkez Komitesi Üyeliği'ne seçildi. Partinin varlık yoklukla yüz yüze kaldığı tarihsel kesitte düşman sızmalanının açığa çıkartılıp, bertaraf edilmesinde önemli roller üstlendi. 1999'da yapılan Merkezi Konferans'ta tekrar Merkez Komitesi seçilir. Maoist Partinin 2002'deki tarihi kongresinde Merkez Komitesi üyeliği, Karadeniz Bölge Komitesi ve Komutanlığına atandı. Pala, 18 yıllık profesyonel devrimciliği boyunca örnek bir komutan ve kişilikti. 1993'de esas olarak Amed bölgesine atanılanlar, faaliyete gitmeyince, birliği ile birlikte Amed'e giden O'ydu. 1994 sonrası Karadeniz'de faaliyet kesilince 1997'de Karadeniz'i tekrar gerilla mücadelesine açan yine O'ydu. 11 Ekim 2003'te önce yoldaşı, sonra öğretmen Baba Erdoğan ve Kazım Ekici'nin kanlarıyla suladığı Karadeniz topraklarında ölümsüzleşti. Ölümsüzleştiğinde Merkez Komite üyesi ve Karadeniz Bölge Komutanı'ydı.

CEMAL KESER: Sınıf mücadelesinde ısrarını adı olan Cemal Keser, 1980'li yıllarda İstanbul Üniversitesi'ndeyken gençlik saflarında mücadeleye katılır. İleri sempatizanı olarak kır-şehir birçok alanda faaliyet yürüttü. 1989 yılında tutsak düşü. 1 yıl sonra firar ederek mücadele içerisinde görevine dört elle sarıldı. 1999'da İstanbul Bakırköy'de yaralı olarak tekrar tutsak düşü. 1993'te parti üyeliğine alınır. 1999 Aralık ayı sonunda tahliye olduktan sonra tereddütsüz olarak mücadeleye aktif olarak katılır. 2000 yılı Ekim ayında tekrar tutsak düşer. İşkence hanelerinden başı dik olarak çıkar. Ümraniye Hapishanesi'nde 19 Aralık katliam saldırsını yaşar. Kandıra F Tipi Hapishanesinde ölüm orucu direnişinin 4. ekibinde yer alır. Tahliye edildikten sonra Alibeyköy Direniş Evi'nde yoldaşlarıyla birlikte direnişe devam eder. Ölüm orucu sonrası kısa süren bir tedavinin ardından Maoist Partinin 2002 Eylül'ündeki kongresine delege olarak katılır. Kongre'de Parti Merkez Komitesi Üyeliği'ne seçildi. Merkez Komitesi tarafından yapılan görev bölümünde Karadeniz Bölge Komitesi Siyasi Komiseri olarak atandı. Ölümsüzleştiğinde görevlerinin başındaydı.

KENAN KÖSEDENİŞ: 1997 yılına kadar bir sempatizanı olarak İstanbul'da şehir faaliyeti içinde yer aldı. Aynı yıl gerillaya katıldı. Dersim ve Karadeniz bölgelerinde gerilla faaliyetini aktif olarak sürdürdü. Maoist Partinin 1. Kongresi'ne ileri savaşçı olarak katıldı. Kongre sonrasında yeniden Karadeniz bölgesi gerilla birliği içinde görevlendirildi. Fedakâr, yılmaz bir savaşçı olan Kösedeniş, Bölge Komutanlık kademesinde komutan olarak görevliydi. Ölümsüzleştiğinde bu görevi sürdürmekteydi.

EROL BAŞTUĞ: Sınıf mücadelesinin derin çelişkilerini Tuzla tersanelerinde bizzat çalışarak, yani yaşayarak yavaş yavaş kavıyordu. O yoğun sömürünün ve günlük iş cinayetlerinin yaşadığı Tuzla tersanelerinde çalışarak bir yandan ailesinin ekonomik sorunlarına destek olurken, bir yandan da mücadelenin bir ucundan tutuyordu. Ölümsüzleştiği melekette doğan Baştuğ, 2003 yılında gerillaya katıldı. Gerillaya katılmadan önce, yerel faaliyetçi olarak üstlendiği tüm görevleri başarıyla yerine getirdi. Ölümsüzleştiğinde partinin sempatizanı ve Halk Ordusu'nun yiğit bir savaşçısıydı.

Halk Savaşı'nda yitirdiklerimiz

TUZLA ŞEHİTLERİ:

Tarihe Tuzla katliamı olarak geçen saldırıda 4 Maoist Parti militanı alınan ihbar sonucunda katledilmişti. Gebze'den İstanbul'a giden İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın, devletin ajanlık faaliyeti sonucunda parti içerisine sızmış olan Engin Kaya adlı ajanın verdiği bilgiler doğrultusunda 7 Ekim 1988'de Tuzla Köprüsü'nde pusuya düşürülerek katledilir. Katliam hazırlıklarını 2 gün öncesinden yapan devletin kolluk güçleri, içinde 4 Maoist'in bulunduğu arabayı durdurur. Daha sonra arabadan inen 4'leri kurşun yağmuruna tutar. Katliamda Adalı'nın vücuduna 15, Yalçın'a 7, Soğukpınar'a 32, Şen'e ise 30 kurşun isabet eder. Çatışma yaşanmamasına rağmen polis, olaya çatışma süsü verip, arabaya yerleştirildiği silahlarla, katliamı meşurlaştırmaya çalışır. Zamanın polis müdürü Hamdi Ardalı ise katliam için, "dört dörtlük bir operasyon" açıklamasını yapmıştı. Arabanın içindekilerin kim olduğunu bile emin değildi. Arabada silah olmamasına rağmen polis katliamı perdelenmek için, "öldürmeseydik İstanbul Valiliği'ni basacaklardı", "1. Ordu Karargâhı'na sabotaj yapacaklardı" gibi yalanlar uydurdu. Tuzla katliamı 1988 sonrası gelecek yargısız infazların bir nevi habercisiydi. Tuzla ile başlayan ve Hasanpaşa, Maltepe, Çiğirtehavuzlar, Nişantaşı katliamlarına değin uzanan kanlı süreçte onlarca devrimci ve komünist, polis timleri tarafından katledilmişti. Öte yandan Tuzla katliamının ihbarcısı Engin Kaya daha sonra devrimci-dost bir örgüt tarafından cezalandırılarak Tuzla Köprüsü'ne atılmıştı.

İsmail Hakkı Adalı: Babası polis olan Adalı, mücadeleye lise yıllarında tanıştı. Liseyi bitirdikten sonra tutuklanarak 8 ay hapis yattı. Hapisten çıktıktan sonra mücadelede ısrar eden Adalı, ölümsüzleştiğinde Maoist Partinin aday üyesiydi.

Reha Şen: Uşak doğumlu Şen, 15 yıl Almanya'da işçi olarak çalıştı. Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) içerisinde faaliyet yürüttü. Ölümsüzleştiğinde partinin ileri sempatizanıydı.

Fevzi Yalçın: Mücadeleye lise yıllarında katılan Yalçın, Şişecam fabrikasında bir işçi olarak birçok greve katıldı, örgütlenme faaliyetlerinde bulundu. Bir operasyon sonucunda gözaltına alınan Yalçın, ağır işkencelerden geçti. 4 yıllık tutukluluk döneminde sonra mücadeleye kaldığı yerden devam etti. Ölümsüzleştiğinde partinin ileri sempatizanıydı.

Kemal Soğukpınar: İşçi kökenli olan Soğukpınar, Şişli Sanyer hattındaki minibüste muavin olarak çalıştı. Daha sonra Belediye-İş sendikasında şoförlüğe devam etti. Ölümsüzleştiğinde partinin ileri sempatizanıydı.

GÖZELER-AKSU DERESİ ÇATIŞMASI:

16 Ekim 2005'te Ovacık Gözeler Köyü, Aksu Deresi mevkiinde Halk Kurtuluş Ordusu ile devletin kolluk güçleri arasında çıkan çatışmada Ayten Gülmez, Murat Güzel ve Yusuf Dal adlı gerillalar ölümsüzleşti. İktidar bilinci ve Halk Savaşı perspektifiyle verdikleri savaşta ölümsüzleşen Ayten Gülmez ölümsüzleştiğinde parti üyesi; Murat Güzel parti üyesi, Dersim Bölge Komitesi üyesi ve Nazimiye bölge sorumlusu; Yusuf Dal ise Halk Kurtuluş Ordusu'nun yiğit bir savaşçısıydı.

PÜLÜMÜR (KOCATEPE) ŞEHİTLERİ:

Maoist Parti önderliğinde faaliyet yürüten gençlik örgütünde mücadele eden Halil Erciyes, Medet Hoşafçı, Ayhan Altunbaş, Yılmaz Talayhan partinin çağını üzerine Halk Ordusu'na katılmak üzere Dersim'e gider. Ana birliğe katılmak üzere konakladıkları yerde bir işbirlikçi ajanın ihbar sonucunda pusuya düşerler. Buldukları gerilla birliğinde yeterli silah olmadığı için, silahları bulunmayan savaşçılar, 3 Ekim 1990'da kurşuna dizilerek katledilir. Daha sonra Halk Ordusu'na bağlı bir gerilla birimi 4 Maoist'i ihbar eden işbirlikçi-ajanı vurarak cezalandırır. 4 halk savaşçısı ölümsüzleştiğinde TMLGB üyesiydi.

HOZAT ŞEHİTLERİ:

2 Ekim 1998'de Dersim'in Hozat ilçesine bağlı Bilanik ve Karaca köyleri arasında bulunan ormanlık alanda pusuya düşen Halk Ordusu ge-

rillaları ile devletin kolluk güçleri arasında çıkan çatışmada Halk Ordusu'nun yiğit savaşçıları Atilla Rüzgar ve Zafer İnce ölümsüzleşti.

Atilla Rüzgar: Genç yaşta mücadeleye başlayan Rüzgar, 1995 yılında gerillaya katılır. Ölümsüzleştiğinde Halk Ordusu birim komutanıydı.

Zafer İnce: Daha 20 günlükken ailesine yönelik devlet saldırısında tutuklanan annesi ve babasıyla hapseden İnce, ailesiyle birlikte 1980 sonrasında önce Edirne ardından Manisa'ya sürülür. 1998'de gerillaya katılan İnce, ölümsüzleştiğinde Halk Ordusu'nun savaşçısıydı.

DOĞAN KÖYÜ KATLIAMI:

PKK'nin vergilendirme adı altındaki yanlış politikalarını eleştiren Kahraman ailesi, PKK'nin hedefi olur. Ailenin ferdi olan Murat Kahraman'ı kaçırarak ve Kahraman'a 7 gün boyunca işkence yapan PKK gerillaları, Kahraman ellerinden kaçtığı için, eve baskın düzenlenir. 9 Ekim 1993 akşamı Doğan Köyü'ne gelen PKK gerillaları "ağabeyinizi getirdik" diyerek kapıyı açtırdıktan sonra aileye tehditler savurur. Kahraman ailesinin fertleri dövizlerle zorla dışarıya çıkarılır. Gözleri önünde evleri ateşe verilir. Bu baskıya itiraz eden ve karşı çıkan baba **Veli Kahraman**, **Zeynep Kahraman** ve tepkisini sloganlarla ifade eden 11 yaşındaki **Meral Kahraman** kurşuna dizilerek katledilir. Katliamda ağır yaralanan **Zeynep Kahraman** yaralı halde bırakılır ve kan kaybeden dolay yaşamını yitirir. Katliama katılıp daha sonra itirafçı olanlar "Partizanlara gözdağı vermek için yaptık" ifadesinde bulunacaktı. PKK ise katliama ilişkin "katliamın sorumlularını cezalandırdık" demek dışında herhangi bir özeleştiri vermemişti.

Kemal Özgül, Salih Kaynar, Abdullah Yıldırım:

10 Ekim 1984'te Maoist Parti sempatizanları olan Özgül, Kaynar ve Yıldırım Fransa'da İRÇ faşistlerin bir kahveyi taraması sonucunda katledilirler.

SİVAS ÇATIŞMASI:

Sivas'ta yakalanan bir kuryenin devlet güçleriyle işbirliği yapması sonucu, 2 Ekim 1994 tarihinde devlet güçleriyle Halk Ordusu gerillaları arasında çatışma çıktı. 5 saat süren çatışmada Osman Yazıcı ve Aydın İnce ölümsüzleşirken, mütaka komutanı olan Cömert Kayar da yine aynı işbirlikçinin verdiği bilgiler sonucu, randevu yeri olan bir lokantada gözaltına alınarak, Sivas Polis Müdürlüğü'nde 4 gün süren yoğun işkenceler sonucu 6 Ekim'de katledildi.

Osman Yazıcı: Devrimci düşüncelerle lise yıllarında tanışan Yazıcı, Üniversite yıllarına kadar Dev-Sol'da faaliyet yürüttü. Cumhuriyet Üniversitesi'nde okuduğu sırada Maoist Parti ile tanıştı. 1990'da gerillaya katılır. Kısa sürede Halk Ordusu'nda mütaka komutanı olur. 1994'te parti üyeliğine seçilir. Bir kuryenin yakalanıp düşmanla işbirliğine girmesi sonucunda kurulan pusuda ölümsüzleşti.

Aydın İnce: 1990 yılında partiye tanışan İnce, 92-93 yılında Karadeniz Bölge Komitesi'nde kuryelik görevini yürüttü. 1993'te Halk Ordusu'na katıldı. 94 yılında parti üyesi sorumluluğunu üstlenen İnce, Osman yoldaşıyla birlikte ölümsüzleşti.

Cömert Kayar: 1988 yılında Maoist Parti saflarında mücadeleye katılan Kaynar, işçiler arasında faaliyet yürüttü. 1990'da gerillaya katılır. 1991'de parti üyesi sorumluluğunu üstlenen Kayar, Amed bölgesinde bir süre faaliyet yürüttü. Daha sonra Marmara Bölgesi Komitesi Askeri Komisyonu (MBK-AK) görevine getirildi. 93'te Karadeniz gerilla birliğinde görev alarak, Karadeniz Bölge Komutanlık üyeliği yaptı. Kazım Ekici, Dilek Varol ve Fatma Turgut'un ölümsüzleşmesinin ardından görev üzerine şehre iner. Gerilla birliğine dönerken kendisine refakat eden kuryenin polisle işbirliğine girmesi sonucunda yakalandı. 4 gün boyunca yoğun işkencelerden geçen Kayar, "Ser verip sır vermeyerek" ölümsüzleşti.

Bülent Karataş: 27 Eylül 2007'de, Dersim'in Hosat ilçesi kırsalında odun toplarken askerler tarafından katledilen Karataş, Maoist Parti sempatizanıydı.

Enternasyonal devrimciliğin yılmaz savaşçısı: Che Guevara

14 Haziran 1928'de Arjantin'de doğan Ernesto Che Guavera, öğrencilik dönemlerinde başladığı politik hayatı ölümsüzleşene kadar sürdürdü. 1944'te tıp fakültesini kazanan Che, öğrenci hareketlerine katıldı. 1953'de doktor oldu. Öğrenciliğinin ilk yıllarında Arjantin'in orman köylerinde çüzam ve tropikal hastalıklar üzerine çalışmalar yaptı. Son sınıfta iken Che, arkadaşları Alberto Granadas ile bütün Latin Amerika'yı içine alan bir motosiklet turuna çıktı. Bu tur ona, Latin Amerika'nın sömürülen köylülerini

yakından tanıma fırsatı verdi. Buraya gitmek için çıktığı yolculuğu sırasında Peru'ya da uğradı. Orada yerliler hakkında daha önce yayınlanmış bir inceleme yüzünden tutuklanarak cezaevine gönderildi. Hapisten çıktıktan sonra Ekvator'da bir kaç gün kaldı. Ernesto, Guatemala'da birçok Kübalı sürgün ve Fidel Castro'nun kardeşi Raul ile tanışmıştı. Meksika'ya geçtiğinde ise Fidel Castro ve arkadaşları ile tanışarak Küba devrimcileri safinda yer aldı. Sistemli olarak Marksizm düşüncesini hakkında araştırmalar yaptı. 1956 yılında Küba devrimi liderlerinden Fidel Castro ile tanıştı. Kübalı devrimciler gerilla mücadelesine hazırlanırken, Santa Dosa'da Meksika polisi tarafından tutuklandı. 2 Aralık 1956'da Castro ile birlikte toplam 82 kişi Küba'da devrimci savaş vermek üzere Granma seferine çıktı. 82 kişiden ancak 17'si bu seferi tamamlayabildi. Che birçok çatışmaya katıldı, birçok eylem ve çatışmaya komuta etti. Castro tarafından 4. Kol'un komutanlığına atandı. Sierra Maestra Dağları'nda 10 bin askere karşı, az sayıda devrimcinin verdiği çetin mücadeleler sonucu halk, Che'nin şahsında devrim zafarını selamlıyordu ve Küba halkı, 1 Ocak 1959 yılına devrimle girdi. Devrim sonrasında Binbaşı Ernesto Che Guevara Havana'nın la Cabana Kalesi'nin komutanlığına getirildi. 1959 yılında Küba vatandaşı ilan edildi. 7 Ekim 1959'da Milli Tanım Reformu Enstitüsü başkanlığına

atandı. 26 Kasım'da da Küba Milli Bankası başkanlığına getirildi. 23 Şubat 1961'de Küba Devrim Hükümeti bir sanayi bakanlığı kurarak Che'yi bunun başına getirdi. Ancak Playa Giran çatışması sırasında, tekrar kale komutanlığı görevine getirildi. Daha sonra emperyalizme bağlı ülkelere çeşitli seyahatler yapan Che, sömürülen halkları ve emperyalistleri daha yakından tanıma fırsatı buldu. Maestro'da Castro'nun haber alma işlerinin sorumlusu, başkan yardımcısı olan Che, gerek savaş döneminde gerekse de sonrasında çeşitli görevleri başarıyla yerine getirdi. Devrim sonrasında aldığı bakanlık düzeyindeki görevleri yerine getirirken, Boliviya'da sürdürülen gerilla mücadelesine katılmaya karar verdi. Che, Latin Amerika ülkelerine gidip halkları örgütlemesi gerektiği kararını vermişti. 1965 Eylül'ünde bilinmeyen ülkelere doğru yola çıktı. 3 Kasım 1966'da sahte pasaportla Boliviya'ya girdi. Boliviya'daki gerillalarla birlikte bir yıl kadar savaştı. ABD kuklası Barrientos'un askerleriyle 7 Ekim 1967'de girdiği çatışmada aygından yaralandı ve 8 Ekim sabahı esir düşü. Ernesto Che Guavera, hiçbir sorgudan geçmeden kurşuna dizilerek katledildi. "Gerektiği anda herhangi bir Latin Amerika ülkesinin kurtuluşu için hayatımı vermeye hazırım" diyerek gittiği Boliviya'da, enternasyonal devrimcilik bilinciyle, kıta halklarının kalbine adını yazdırdı.

XARABA KÖYÜ ÇATIŞMASI

10 Ekim 1994'te Halk Ordusu gerillaları ile devletin kolluk güçleri arasında Mazgirt'in Xaraba Köyü'nde çıkan çatışmada İsmail Arslan, gerillaya Almanya'dan katılan Selver Bakır ve Erdal Yeşiltepe adlı Halk Savaşçıları ölümsüzleşti.

Cuma Polat: Cuma Polat: Maoist Parti'nin Siverek bölgesinde özellikle toprak ağalarına karşı yürüttüğü mücadele toprak ağalarını olduğu gibi, sosyal faşistleri de rahatsız eder. Devrimci Doğu Kültür Derneği (DDKD) üyesi sosyal faşistler, Maoistlerin "Toprak ağalarını, soygunu, sömürüyü protesto" mitingini engellemek ister. Mitingin başarılı geçmesi sosyal faşistleri saldırıya yöneltir. Siverek Lisesi'nde DDKD'lilerle görüş ayırtıkları nedeniyle çıkan tartışmada sosyal faşistler Cuma Polat'ı 2 Ekim 1979'da katleder.

Vural Demir: Maoist Partide 1994 yılında meydana gelen ayrıntıda önceden yava tavır alan Demir, İstanbul Alibeyköy'de gençlik örgütlenmesinde yer alır. 1995'te Halk Ordusu'na katılır. 16 Ekim 1995'te Dersim'de bir köye giren gerilla biriminin zarar görmemesi için ve devlet güçlerinin geldiğini haber vermek için nöbette olduğu sırada, düşmanla çatışmaya girer. Yaralı olarak düşmanın eline geçen Demir, işkenceye katıldığında partinin ileri sempatizanı, Halk Ordusu savaşçısıydı.

Kemal Yıldırım: 1931 yılında Erzincan'da doğan Yıldırım, yaşı olmasından da kaynaklı Osman Dayı olarak bilinir. İşçiliğe Zonguldak madenlerinde başladı. 1967'de Almanya'ya işçi olarak gitti. Orada devrimci mücadelede aktif rol aldı. 1976'da ATIF kurucuları arasında yer aldı.

Yakalandığı hastalık sonucunda 5 Ekim 1991'de yaşamını yitiren Yıldırım, parti aday üyesiydi. Ölümsüzlüğüünün ardından parti onur üyeliğiyle taçlandırıldı.

Mustafa Coşkun: 1995'de MKP'ye yardım ve yataklık iddiasıyla tutuklandı ve 1996 yılında tahliye oldu. Tahliyesinin ardından mücadelesine devam eden Coşkun, Partizan Sesi ve Halkın Günlüğü gazetelerinde, Elazığ muhabirliği ve temsilcisi olarak çalıştı. 1999'da MKP'ye üye olduğu gerekçesiyle bir kez daha tutuklanarak, Malatya Hapishanesi'ne götürüldü. 19 Aralık Katliamı sonrasında Ermenek Hapishanesi'ne götürüldü. 2 Ekim günü tutsak bulunduğu Ermenek Hapishanesi'nden, Ölüm Orucu direnişine destek sunmak amacıyla başladığı açlık grevinde, rahatsızlığının artması sonucu, Ankara Numune Hastanesi'ne kaldırıldı. Burada kendisine müdahale eden doktorların mide sondajını "yanlış takması" yüzünden yaşamını yitirdi. Coşkun ölümsüzleştiğinde partinin ileri sempatizanıydı.

Dersimin Ovacık ilçesi Bilgeç köyünde dünyaya gelen ve 1994'te devletin köy yakma ve boşaltma sürecinde köyleri yakılarak sürgün yaşamına zorunlu bırakılan ve sürgün olarak Kocaeli'nde yaşayan Hatice Yom anamımızı yakalandığı kanser hastalığı sonucu kaybettik. Yaşamını özdele Proletarya Partisi'ne, genelde ise tüm devrimci güçlere emek katarak ve sahiplenerek sürdüren Hatice Yom anamızın ölümlüde saygıyla eğilemek, başta ailesi olmak üzere tüm yakınlarına başsağlığı diliyoruz.

Almanya NRW Bölgesi Devrimci Demokrasi okurları ve Ailesi adına SAHİN YOM